

Skopo poročilo kriminalistov o končani preiskavi v Muri

Pokop oglodanih okostnjakov

Kazenske ovadbe z zamudo – Nepravilnosti v poslovanju in finančno izčrpavanje, ki se ga nihče ne loti

Skopo poročilo kriminalistov o končani preiskavi v Muri. Podali so dve ovadbi za dvanajst kaznivih dejanj in ovadili pet osumljencev – Franca Hubra, Nika Hubra, Zdenka Podlesnika, Mitjo Horvata (nekdanjega direktorja Trendlinea) in Romana Ambroža.

Ovadbe se nanašajo na zlorabe položaja, ponareditve ali uničenje poslovnih listin v Muri in Trendlineu, hčerinski družbi Mure v Nemčiji. Do tu vse prav, vprašanje, ki se postavlja ob vloženih ovadbah, pa je, kako globoko segajo prijava. Globoko v smislu, koliko so raziskani posamezni finančni tokovi in ugotovljena dejanska škoda, povzročena v nekdanji Muri. Če gre za gole ugotovitve ponareditve poslovnih listin in neugotovljenih ozadij, kam je poniknil denar oziroma kako se je manipuliralo z denarjem, bosta učinek ovadbe in procesioniranje kaznivih dejanj na sodišču jalova. Nenavadno dolgo je trajalo samo preiskovanje, še posebej če povežemo očitke kaznivih dejanj in dejanske dogodke, povezane z dogajanjem v Muri v obdobju nastavitve Franca

Hubra za direktorja in potem Zdenka Podlesnika za prokurista. Javno dostopne listine – poslovna poročila družbe – so razkrivala dokaj čudne poti kapitala v Muri in siromašenje njene kapitalne substance. Iz poslovnih poročil za zadnji dve leti Murinega aktivnega delovanja je bilo jasno vidno, da direktorji in nadzorniki niso delovali v korist družbe, ampak enega od lastnikov, ki si je ustvaril prevladujoč vpliv pri upravljanju Mure. Še bolj neposredno je to dokazoval skrben pregled poslovanja skupine Mura, ki ga je opravila družba KPGM junija 2009. O vsem tem smo v Vestniku redno poročali in nepravilnosti tudi sproti razkrivali.

Nadaljevanje na 3. strani

Naslednje vprašanje, ki je ključnega pomena, da se vse malverzacije razčistijo, pa ni odvisno samo temeljitosti preiskave organov pregona, ampak od dela sodišča. Na zadnjih dveh skupščinah Mure je skupina malih delničarjev zaznala nepravilnosti v poslovanju in finančno izčrpavanje družbe ter na-

povedala in vložila izpodbojne tožbe zoper sprejete sklepe. Vložene tožbe so brez epiloga. Pri tovrstnih tožbah so nenormalni in izredno dolgi roki za razpis prvih obravnav ter ob tem še možnost izigravanja postopka in zavlačevanja. V primeru Mure sta to počela direktor Huber in za njim prokurist Podlesnik, katerega pooblastila so formalnopravno vprašljiva. Da so se izognili obravnavi o izpodbojnih tožbah, so na koncu zamenjali celo odvetnika. Skratka, če bi bile takratne izpodbojne tožbe obravnavane prednostno in upoštevani dokazi za oškodovanje družbe ter s tem posredno tudi ugotovitve malih delničarjev, ki so tako kot delavci izgubili vse, nekaterih poznejših preiskav verjetno ne bi bilo potrebnih, marsikatera kapitalna zgodba pa bi se lahko končala drugače, kot se je. Kazenska odgovornost in morebitna krivda, če bo osumljencem seveda dokazana, torej ne bo povrnila dejanske finančne škode Muri, ki jo je spravila na kolena.

J. Votek

V Muri je potekala cela vrsta »velikih poslov«, ki kažejo na njeno finančno izčrpavanje in usmerjanje k propadu, in vsi niso povezani s sedanjimi osumljenci. Pa se jih nihče ni lotil. V letu 2002 se je zgodil francoski posel, naslednje leto se je zgodila Srbija. Podpisana je bila fiktivna pogodba družbe Trendline z LHB Frankfurt, v kateri se ta zavezuje za celotno poravnavo terjatev, ki jih je imela banka do družbe Westmur v stečaju. Po vmesnem šestmesečnem obdobju, ko stopijo na sceno zgoraj omenjeni akterji, s tem da je bil Ambrož ves čas človek, ki je vestno skrbel za interese NFD-ja, pa sledimo nenehnim konverzijam terjatev Mure do odvisnih družb najprej v posojila, potem pa odpise le-teh. Najvišje na lestvici konverzij je bil Trendline, ki je na koncu pristal v stečaju, čeprav je imel zagotovljen še en zanesljiv finančni tok iz matične družbe. Tej je dobavljal surovine, predvsem tkanine, in to po bistveno višjih cenah, kot so bile na trgu pri dobaviteljih. Ne gre pa spregledati še ene Murine značilnosti, t. i. nedokončane proizvodnje moških oblek.

Kdo se je napajal pri koritih

1. Borut Meh je Muro vodil od leta 2002 do maja 2007. V letih od 2002 do 2006 se je vrednost premoženja družbe zmanjšala za 43 odstotkov, število zaposlenih pa s 5600 na 4000 delavcev. Čeprav je kritiziral nekonsolidirano lastništvo, je o predlogu za uvrstitev delnic na borzo dejal, da le prek njegovega trupla. Malim delničarjem, ki so pritiskali, je obljubljal »zgodbo« lastninjenja, ki ga je odnesla iz podjetja. Borut Meh še ni poravnal vseh računov.
2. NFD Holding je z delnicami v neposredni lasti in na »parkiriščih« že leta 2007 dosegel prag za objavo prevzemne ponudbe za Muro, d. d., ki pa je ni bilo, ker sta paradržavna sklada SOD in KAD marca 2007 objavila razpis za prodajo lastniškega deleža države v pričakovanju, da (če bo Agencija za trg z vrednostnimi papirji zamižala) kupca najde pri notranjem lastniku. Za to doslej v državi ni odgovarjal nihče.
3. **Mali delničarji** so vložili izpodboj-

ne tožbe zoper sprejete sklepe o poslovanju Mure v letu 2007 ter podelitev razrešnice upravi (Borut Meh) in nadzornemu svetu. Izpodbojne tožbe so vložili tudi zoper sklepe skupščine junija 2008, vendar so tožbe na murskosoboškem sodišču z namernim zavlačevanjem »počakale« na objavo stečaja.

4. Mura, d. d., je vložila leta 2008 v povezana podjetja 8,5 milijona evrov za pokrivanje negativnega kapitala v teh družbah, s tem pa je postal osnovni kapital družbe negativen, družba pa se je znašla pred stečajem. Prav tako je vodstvo opravilo za 3,9 milijona popravkov kupcem. Komu, ni znano. (In tudi nikoli ne bo?)
5. Uprava je v letu 2008 družbi pobrala 1,6 milijona, kar je pomenilo skoraj 2,5 odstotka prihodkov od poslovanja. Stroški komercialne in prodaje so znašali 20 milijonov evrov ali skoraj 30 odstotkov vseh prihodkov iz poslovanja. Kdo v družbi in zunaj nje se je »napajal« pri tem koritu?
6. Mura je dobila leta 2003 deset milijonov evrov državne pomoči za

prestrukturiranje družbe in leta 2010 1,9 milijona za ohranitev delovnih mest v družbi Mura in partnerji.

Dolgotrajni postopki

Za vsa kazniva dejanja, ki jih policijski preiskovalci očitajo peterici vpletenih v domnevne nečednosti v propadlem tekstilnem gigantu Mura, so zagrožene tudi zaporne kazni. Tožilec ima po vložitvi ovadb do tri mesece časa, da ovadbo preuči. Potem se odloči, ali bo na sodišču vložil zahtevo za preiskavo ali bo prosil za dopolnitev ovadbe. Če ni utemeljenih sumov, da je oseba storila kaznivo dejanje, se ovadba zavrže. Po preiskavi se potem za kazniva dejanja, kjer je zagrožena kazen do treh let zapore, vložijo obtožni predlog, za dejanja, kjer je zagrožena višja kazen, se vložijo obtožnica. Gre za tako imenovani dvotirni preiskovalni sistem: del preiskave opravi policija – kriminalisti so primer Mura preiskovali več kot leto dni –, druga faza pa teče pred preiskovalnim sodnikom. Vse skupaj se lahko precej zavleče zaradi morebitnih opravičil, postavljanja izvedencev in ugovorov na obtožnico. Mimogrede: v zdaj že precej razvpiti zadevi domnevnega preprodajanja kopalških vstopnic

Stran / Page: 1

Doseg / Reach: 53000

Država / Country: SLOVENIA

Površina prispevka / Size: 718 cm²

3 / 3

Term 3000, o kateri tudi poročamo v tokratni številki, so kriminalisti ovadbe vložili spomladi 2004, obtožnica je postala pravnomočna šele leta 2007, prva obravnava na sodišču je bila oktobra 2008, sojenje pa še vedno ni končano. Podobno je bilo v postopkih zaradi zlorab v grafičnem podjetju Kartonaža, kjer je bila sodba za nezakonito izplačilo odpravnine direktorju razglašena aprila lani, torej šest let kasneje, kot se je izvedelo za nezakonnosti v novembru 2004.